

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Retoft): Som det fremgaar af Betænkningen, er det lykkedes gennem foretagen Udvalgsbehandling at opnaa Enighed. Finansministeren har stillet en Række Ændringsforslag, som alle er tiltraadt af Udvalget.

Ændringsforslag Nr. 1 imødekommer et fra flere Sider fremsat Ønske om, at Loven kun skal have Gyldighed for Skatteaaret 1942—43. Finansministeren har dog over for Udvalget meddelt, at han agter at fremsætte Lovforslaget ogsaa til næste Aar, hvis den økonomiske Situation her i Landet er en saadan, at Loven efter Ministerens Opfattelse er paakrævet.

§ 4 har givet Anledning til megen Drøftelse i Udvalget. De stedfundne Overvejelser er resulteret i, at Finansministeren har stillet Ændringsforslag Nr. 2, og der er herved skabt Mulighed for, at Finansministeren, hvor særlige Forhold maa siges at være til Stede, kan fritage for Beskatning af den her omhandlede Art.

Ændringsforslag Nr. 3 betyder en Lempelse, idet det nu kun drejer sig om egentlige Spekulationspapirer.

Ændringsforslag Nr. 4 til § 6 betyder en Lettelse i Forhold til de nuværende Regler.

Ændringsforslag Nr. 5 gaar ud paa at give Finansministeren Bemyndigelse til, hvor Afhændelsen af Formuegoder er ufrivillig, at bortse helt eller delvis fra Beskatning af den ved Afstaaelsen opnaaede Fortjeneste. Allerede under Sagens første Behandling her i Salen blev der peget paa det Forhold, som er opstaaet ved Mælkeordningen, men ogsaa andre Forhold kan drages ind, og derfor er der givet en generel Bemyndigelse.

Ændringsforslag Nr. 6 er kun en Understregning af den Maade, hvorpaa man hele Tiden har administreret Loven.

Ændringsforslagene Nr. 7 og 8 betyder derimod en mere principiel Ændring. De gaar ud paa, at der indsættes to nye Paragraffer i Lovforslaget. Den første Paragraf omhandler den saakaldte „Bryllupsskat“, og den anden omhandler de fraskiltes Skatteforhold. Som det fremgaar af Betænkningen, tænkes disse Bestemmelser at skulle have varig Karakter. Jeg skal ikke kunne sige, om det Forhold, at man i det første Ægteskabsaar hidtil har været ude for en for-

holdsvis høj Beskatning, har hindret Ægteskabs Indgaaelse, men det maa billigt indrømmes, at det af mange har været følt som en meget tung Byrde, og jeg kan med Glæde hilse den foreslaaede Ændring — en Glæde, hele Udvalget deler.

Det samme gælder den Ændring, der omhandler de fraskiltes Skat. Jeg forudser, at denne Bestemmelse vil foranledige en Række gamle Sager genoptaget, men deri er der jo ingen særlig Ulykke.

Ændringsforslagene Nr. 9 og 10 er af teknisk Art.

Idet jeg henviser til Bemærkningerne i Betænkningen, skal jeg paa Udvalgets Vegne anbefale det høje Ting at vedtage de stillede Ændringsforslag samt at stemme for Lovforslaget ved tredje Behandling.

Jensen-Broby: Da mit Partis Ordfører ikke kan være til Stede, skal jeg sige nogle faa Ord paa Partiets Vegne.

Jeg vil først takke den højtærede Finansminister, fordi han har taget Hensyn til de Indvendinger, der er rejst, og har stillet de foreliggende Ændringsforslag. Vi er godt tilfredse med, at han i det store og hele har efterkommet de Krav, vi har stillet.

Loven skal kun have Gyldighed for et enkelt Aar, og det mener vi er godt, for saa faar vi jo da Tid til at se Tiden an, se, hvordan Forholdene udvikler sig, inden der stilles Forslag om dens Forlængelse.

Ogsaa i Ændringsforslag Nr. 2 til § 4 ser vi en Indrømmelse, idet der derigennem aabnes Adgang til, hvor særlige Forhold taler derfor, at tillade, at Fortjeneste ved Realisation af Værdipapirer helt eller delvis lades ude af Betragtning ved Beregningen af Indkomstkatten til Staten og til den fælleskommunale Udligningsfond.

Særlig godt tilfredse er vi med Ændringsforslag Nr. 4 til § 6, hvorigennem man bliver i Stand til at rette visse urimelige Forhold. Jeg tænker paa, at der nu bliver Adgang til skattemæssigt at fordele en paa een Gang udbetalt Goodwill over flere Aar, saaledes at den vedkommende Skatteyder ikke bliver ringere stillet, end han vilde have været, ifald han havde beholdt sit Aktiv og svaret sin Skat Aar for Aar. Vi er glade over, at Erhvervene er berettigede til at afskrive den ydede Godtgørelse i deres skattepligtige Indkomst gennem et til den erhvervede Rettigheds Varighed svarende Aaremaal.

Endelig er vi glade over, at der er givet tilbagevirkende Kraft for denne Indrømmelse, saaledes at man kan gaa tilbage til